

2. Lagtext

2.1 Förslag till lag (2009:xxx) om betalningsinstitut

1 kap. Inledande bestämmelser

Tillämpningsområde

1 § I denna lag finns bestämmelser om betalningsinstitut och registrerade betaltjänstleverantörer som tillhandahåller betaltjänster. Särskilda bestämmelser om betaltjänster finns i lagen (2009:xxx) om betaltjänster.

2 § Lagen gäller inte för företag som enbart driver verksamhet som anges i 1 kap. 3 och 4 §§ lagen (2009:xxx) om betaltjänster.

Definition av betaltjänster

3 § Med betaltjänst avses i denna lag

1. tjänster som gör det möjligt att sätta in och ta ut kontanter på ett betalkonto samt de transaktioner som krävs för förvaltning av kontot,
2. genomförande av betalningstransaktioner, vilka omfattar överföring av medel, som även kan täckas av ett kreditutrymme, genom
 - a) autogiro,
 - b) kontokort eller andra betalningsinstrument, eller
 - c) kontobaserade betalningar,
3. utfärdande av kort eller andra betalningsinstrument eller hantering av inlösen av transaktioner med användning av sådana betalningsinstrument,
4. penningöverföring, och
5. genomförande av betalningstransaktioner där
 - a) betalarens godkännande att genomföra en betalningstransaktion ges med någon form av utrustning för telekommunikation, digital teknik eller informationsteknik, och
 - b) betalningen sker till operatören för systemet eller nätet för telekommunikation eller informationsteknik vilken endast fungerar som mellanhand mellan betaltjänstanvändaren och leverantören av varorna och tjänsterna.

Övriga definitioner

4 § I denna lag betyder

1. autogiro: en betaltjänst för debitering av betalarens betalkonto, där en betalningstransaktion initieras av betalningsmottagaren baserat på betalarens medgivande till betalningsmottagaren eller en betaltjänstleverantör,
2. betalkonto: ett konto som innehas i en eller flera betaltjänstanvändares namn och som används för genomförandet av betalningstransaktioner,
3. betalningsinstrument: detsamma som i 1 kap. 6 § lagen (2009:xxx) om betaltjänster,
4. betalningsinstitut: en juridisk person som har beviljats auktorisation att tillhandahålla och utföra betaltjänster enligt 2 kap.,
5. betaltjänstanvändare: en fysisk eller juridisk person som utnyttjar en betaltjänst i egenskap av antingen betalare eller betalningsmottagare

eller i båda dessa egenskaper,

6. betaltjänstleverantör: en fysisk eller juridisk person som tillhandahåller betaltjänster,

7. filial: ett avdelningskontor med självständig förvaltning, där ett utländskt betalningsinstituts etablering av flera driftsställen i Sverige ska anses som en enda filial,

8. kapitalbas: detsamma som i 3 kap. lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar,

9. kvalificerat innehav: detsamma som i 1 kap. 4 § 14 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

10. medel: sedlar och mynt, kontotillgodohavanden och elektroniska pengar enligt definitionen i lagen (2002:149) om utgivning av elektroniska pengar,

11. nära förbindelser: detsamma som i 1 kap. 6 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

12. ombud: en fysisk eller juridisk person som agerar för ett betalningsinstituts räkning vid tillhandahållande av betaltjänster,

13. outsourcing: ett uppdragsförhållande mellan en betaltjänstleverantör och en fysisk eller juridisk person som utför en process, en tjänst eller en verksamhet som betaltjänstleverantören annars skulle ha utfört,

14. penningöverföring: en betaltjänst där medel tas emot från en betalare, utan att något betalkonto öppnas i betalarens eller betalningsmottagarens namn, uteslutande i syfte att överföra motsvarande belopp till en betalningsmottagare eller en annan betaltjänstleverantör som agerar på betalningsmottagarens vägnar, eller där dessa medel tas emot på betalningsmottagarens vägnar och ställs till betalningsmottagarens förfogande, och

15. startkapital: detsamma som i 1 kap. 5 § 17 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

Tillträde till betalningssystem

5 § Bestämmelser om tillträde till betalningssystem finns i 8 kap. lagen (2009:xxx) om betaltjänster.

Tystnadsplikt

6 § Den som är eller har varit knuten till ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör som anställd eller uppdragstagare får inte obehörigen röja eller utnyttja vad han eller hon i anställningen eller under uppdraget i verksamheten med betaltjänster har fått veta om någon annans affärsförhållanden eller personliga förhållanden.

I 5 a § kreditupplysningslagen (1973:1173) finns bestämmelser som innebär att vad som gäller tystnadsplikt enligt första stycket inte hindrar att uppgifter i vissa fall utväxlas för kreditupplysningsändamål.

Ansvar enligt 20 kap. 3 § brottsbalken ska inte följa för den som bryter mot förbudet i första stycket.

I det allmänna verksamhet tillämpas istället bestämmelserna i sekretesslagen (1980:100).

Upplysningskyldighet

7 § Ett betalningsinstitut är skyldigt att lämna ut uppgifter om enskildas förhållanden till institutet, om det under en utredning enligt bestämmelserna

om förundersökning i brottmål begärs av undersökningsledare eller om det i ett ärende om rättslig hjälp i brottmål på framställning av en annan stat eller en mellanfolklig domstol begärs av åklagare.

Meddelandeförbud

8 § Den undersökningsledare eller åklagare som begär uppgifter enligt 7 § får besluta att betalningsinstitutet samt dess styrelseledamöter och anställda inte får röja för kunden eller för någon utomstående att uppgifter har lämnats enligt 7 § eller att det pågår en förundersökning eller ett ärende om rättslig hjälp i brottmål.

Ett sådant förbud får meddelas om det krävs för att en utredning om brott inte ska äventyras eller för att uppfylla en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige.

Förbudet ska vara tidsbegränsat, med möjlighet till förlängning, och får inte avse längre tid än vad som är motiverat med hänsyn till syftet med förbudet. I ett ärende om rättslig hjälp i brottmål får dock förbudet tidsbegränsas bara om den stat eller mellanfolkliga domstol som ansökt om rättslig hjälp samtycker till detta.

Om ett förbud inte längre är motiverat med hänsyn till syftet med förbudet, ska undersökningsledaren eller åklagaren besluta att förbudet ska upphöra.

Ansvarsbestämmelse

9 § Till böter döms den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet bryter mot ett meddelandeförbud enligt 8 §.

Förbud

10 § Det är förbjudet för andra än nedanstående att tillhandahålla betaltjänster

1. banker och kreditmarknadsföretag,
2. institut för elektroniska pengar samt de företag som har undantagits från tillstånd enligt lagen (2002:149) om utgivning av elektroniska pengar,
3. statliga, kommunala och andra offentliga myndigheter,
4. betalningsinstitut och registrerade betaltjänstleverantörer, och
5. motsvarande utländska företag inom EES som är verksamma i landet.

2 kap. Tillståndsplikt för verksamhet med betaltjänster

Tillståndsplikt

1 § För att tillhandahålla någon av de betaltjänster som anges i 1 kap. 3 § krävs tillstånd av Finansinspektionen, om inte annat följer av 7 och 8 §§.

Förutsättningar för tillstånd

2 § Tillstånd att tillhandahålla betaltjänster får ges till ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening.

Bestämmelser om förutsättningar för utländska företag att tillhandahålla betaltjänster i Sverige finns i 4 kap.

3 § Tillstånd att tillhandahålla betaltjänster ska ges om

1. bolagsordningen eller stadgarna inte strider mot denna lag eller

någon annan författning,

2. det finns skäl att anta att den planerade verksamheten kommer att bedrivas

a) med tillräckliga styr- och kontrollformer för verksamheten med betaltjänster,

b) i enlighet med bestämmelserna i denna lag och andra författningar som reglerar företagets verksamhet,

3. det finns skäl att anta att den som har ett kvalificerat innehav i företaget är lämplig att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget,

4. den som ska ingå i företagets styrelse, vara verkställande direktör eller vara ersättare för någon av dem, är lämplig för en sådan uppgift, och

5. den som är ansvarig för betaltjänstverksamheten eller vara ersättare för denne är lämplig för en sådan uppgift och har tillräcklig insikt och erfarenhet.

4 § Tillstånd får inte ges om någon som i väsentlig utsträckning har åsidosatt sina skyldigheter i näringsverksamhet eller andra ekonomiska angelägenheter eller som har gjort sig skyldig till allvarlig brottslighet har eller kan förväntas få ett kvalificerat innehav i företaget.

Om företaget har eller kan förväntas komma att få nära förbindelser med någon annan får tillstånd bara ges om förbindelserna inte hindrar en effektiv tillsyn av företaget.

5 § Vad som föreskrivs om ägarprövning i kreditinstitut i 14 kap. lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse ska även tillämpas på betalningsinstitut.

Prövningen av ansökan

6 § En ansökan om tillstånd att tillhandahålla betaltjänster ska prövas av Finansinspektionen. Beslut ska meddelas senast tre månader från den dag då en fullständig ansökan inkom och ansökningsavgift erlagts. Om beslut inte meddelats i rätt tid ska tillstånd anses ha meddelats.

Vid väsentliga förändringar av de uppgifter som ligger till grund för en ansökan om tillstånd enligt 3 § ska betalningsinstitutet snarast meddela förändringarna till Finansinspektionen.

Om institutet vill utöka sin verksamhet till att omfatta ytterligare betaltjänster enligt 1 kap. 3 §, än de som ryms inom det befintliga tillståndet, ska institutet ansöka om ett utökat tillstånd.

Undantag från tillståndsplikt

7 § Tillstånd enligt denna lag behövs inte för

1. banker och kreditmarknadsföretag med tillstånd enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

2. institut för elektroniska pengar och de företag som har undantagits från tillstånd enligt lagen (2002:149) om utgivning av elektroniska pengar,

3. statliga, kommunala och andra offentliga myndigheter, och

4. motsvarande utländska företag inom EES som är verksamma i landet.

8 § Finansinspektionen ska efter ansökan besluta att en fysisk eller juridisk

person undantas från tillståndsplikt enligt 1 § om

1. genomsnittet av de totala betalningstransaktionerna under de föregående 12 månaderna understiger 3 miljoner euro per månad,
 2. den som ska ingå i företagets styrelse, vara verkställande direktör eller ansvarig för betaltjänstverksamheten inte har dömts för brott som rör penningtvätt, finansiering av terrorism eller annan ekonomisk brottslighet,
 3. det finns skäl att anta att den planerade verksamheten kommer att bedrivas enligt tillämpliga delar av denna lag och andra författningar som reglerar företagets verksamhet,
 4. det finns skäl att anta att den som har ett kvalificerat innehav i företaget är lämplig att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget, och
 5. den som ska ingå i företagets styrelse, vara verkställande direktör, ansvarig för betaltjänstverksamheten eller vara ersättare för någon av dem, har tillräcklig insikt och erfarenhet för att delta i ledningen av företaget och även i övrigt är lämplig för en sådan uppgift.
- Vid bedömningen av om villkoren i första stycket 1 är uppfyllda ska hänsyn tas till de förväntade totala betalningstransaktionerna i företagets affärsplan.

9 § Betaltjänstleverantörer som har undantagits enligt 8 § första stycket ska införas i en offentlig databas hos Finansinspektionen.

Följande bestämmelser ska även gälla för registrerade betaltjänstleverantörer:

- 1 kap. om inledande bestämmelser,
- 2 kap. 5 och 8-12 §§ om undantag från tillståndsplikt,
- 3 kap. 5 och 6 §§ om närliggande tjänster och annan verksamhet,
- 3 kap. 7 § om skyddskrav,
- 3 kap. 11 § om huvudkontor i Sverige,
- 3 kap. 12 § om åtgärder mot penningtvätt,
- 6 kap. 1 och 3-5 §§ om tillhandahållande av betaltjänster via ombud eller via outsourcing
- 7 kap. 1 §, 3 §, 4 § första stycket och 5 § om bland annat upplysningsskyldighet, platsundersökning,
- 8 kap. 15 § om ingripande mot registrerade betaltjänstleverantörer, och
- 9 kap. 1 § om överklagande.

10 § En betaltjänstleverantör som har undantagits från tillståndsplikt ska underrätta Finansinspektionen om sådana förändringar i sin verksamhet som har betydelse för dess möjlighet att uppfylla villkoren i 8 §.

11 § Om en betaltjänstleverantör inte längre uppfyller villkoren i 8 § ska denne ansöka om tillstånd enligt 1 § inom 30 dagar från tidpunkten då den ansvarige för betaltjänstverksamheten insett eller borde ha insett att villkoren inte längre uppfylls.

3 kap. Särskilda bestämmelser om ett betalningsinstituts rörelse

Startkapital

1 § Ett betalningsinstitut ska när det påbörjar sin verksamhet ha ett startkapital som vid tidpunkten för beslut om tillstånd motsvarar

1. minst 125 000 euro om institutet ska tillhandahålla någon av de betaltjänster som avses i 1 kap. 3 § 1-3 eller 1 kap. 3 § 1-3 och 4 eller 5 §, eller

2. minst 50 000 euro om institutet ska tillhandahålla bara sådana betaltjänster som avses i 1 kap. 3 § 5 eller 1 kap. 3 § 4 och 5 §§, eller
3. minst 20 000 euro om institutet ska tillhandahålla bara sådan betaltjänst som avses i 1 kap. 3 § 4.

Kapitalkrav

2 § Ett betalningsinstitut ska vid varje tidpunkt ha en kapitalbas som motsvarar minst kapitalkravet för dess verksamhet med betaltjänster beräknat enligt 1 § eller 3 och 4 §§ beroende på vilket som är högst. Vid beräkningen av kapitalbasen och dess sammansättning gäller bestämmelserna i 3 kap. lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar i tillämpliga delar.

När ett betalningsinstitut tillhör samma grupp som ett annat betalningsinstitut, kreditinstitut, värdepappersföretag, kapitalförvaltningsbolag eller försäkringsföretag får de poster som ingår i beräkningen av kapitalbasen inte användas flera gånger. För ett betalningsinstitut som har bytt redovisningsvaluta gäller i stället att kapitalbasen inte får understiga det högsta av de belopp som avses i 6 och 7 §§ lagen (2000:35) om byte av redovisningsvaluta i finansiella företag.

3 § Kapitalbasen ska beräknas enligt en av följande tre metoder som baseras på

1. 10 procent av institutets fasta omkostnader,
2. betalningsvolymen ställd i relation till betaltjänstverksamhetens art och omfattning, eller
3. summan av ränteinkomster, ränteutgifter, mottagen kommission och mottagna avgifter samt övriga rörelseintäkter, ställd i relation till betaltjänstverksamhetens art och omfattning.

Finansinspektionen ska besluta vilken metod som ett betalningsinstitut ska använda för att beräkna kapitalkravet. Val av metod ska baseras på vilken eller vilka betaltjänster som institutet tillhandahåller samt riskerna i verksamheten.

4 § Finansinspektionen får, på grundval av en utvärdering av betalningsinstitutets riskhanteringsprocesser, förlustdatabas och interna kontrollmekanismer, besluta att ett betalningsinstituts kapitalbas ska motsvara minst ett kapitalkrav som är högst 20 % högre eller lägre än det belopp som blir resultatet av tillämpningen av den metod som beslutats i enlighet med 3 §.

Närliggande tjänster och annan verksamhet

5 § Ett betalningsinstitut får tillhandahålla närliggande tjänster och driva annan verksamhet än att tillhandahålla betaltjänster, dock med följande begränsningar

1. betalningsinstitut får i sin verksamhet med betaltjänster inte ta emot insättningar eller andra återbetalningspliktiga medel från allmänheten,
2. betalningsinstitut får i sin verksamhet med betaltjänster endast ha betalkonton som uteslutande används för betalningstransaktioner, och
3. betalningsinstitut får i sin verksamhet med betaltjänster endast bevilja kredit för betaltjänster enligt 1 kap. 3 § 2, 3 eller 5 i denna lag under följande förutsättningar

- a) kredit får endast utnyttjas i samband med genomförandet av en betalningstransaktion,
- b) kredit får inte beviljas ur medel som innehas för att genomföra en betalningstransaktion,
- c) kredit via kreditkort som lämnats inom ramen för gränsöverskridande verksamhet inom EES måste återbetalas inom 12 månader, och
- d) att betalningsinstitutets kapitalbas är tillfredsställande med hänsyn till det totala kreditbeloppet.

6 § Om ett betalningsinstitut även driver annan verksamhet enligt 5 § får Finansinspektionen besluta att verksamheten med betaltjänster ska vara placerad i en egen juridisk person. Ett sådant beslut får fattas om verksamheten försämrar eller kan komma att försämma betalningsinstitutets finansiella sundhet eller Finansinspektionens möjligheter att övervaka institutet.

Skyddskrav

7 § Ett betalningsinstitut ska skydda de medel, överstigande 300 euro per betaltjänstanvändare, som innehas för genomförandet av betalningstransaktioner. Det fordras att medlen

1. inte sammanblandas med andra betaltjänstanvändares medel och att de hålls åtskilda från betalningsinstitutets övriga skulder samt från betalningsinstitutets fordringsägare, eller
2. omfattas av en försäkring eller garanti som uppfyller syftet att skydda dessa medel.

Medel för genomförandet av betalningstransaktioner, enligt första stycket 1, som fortfarande innehas av betalningsinstitutet vid slutet av bankdagen efter den dag då medlen mottogs ska deponeras på ett särskilt konto hos ett kreditinstitut eller investeras i säkra likvida lågrisktillgångar. Medel enligt första stycket 1 omfattas av lagen (1944:181) om redovisningsmedel.

Dokumentation och arkivering

8 § Ett betalningsinstitut ska dokumentera samtliga relevanta uppgifter till stöd för dess auktorisation och dess verksamhet enligt denna lag. Dokumentationen ska arkiveras i minst fem år.

Revision

9 § I ett betalningsinstitut ska minst en revisor som bolagsstämman utsett vara auktoriserad eller godkänd revisor. Till revisor kan även ett registrerat revisionsbolag utses. Bestämmelser om vem som kan vara huvudansvarig för revisionen och om underrättelseskyldighet finns i 17 § revisorslagen (2001:883).

Om bolagsstämman inte har utsett en auktoriserad revisor eller godkänd revisor som har avlagt revisorsexamen är bestämmelserna om länsstyrelseförordnande i 9 kap. 25 och 27 §§ aktiebolagslagen (2005:551) tillämpliga.

Redovisning

10 § För betalningsinstitutet gäller lagen (1995:1559) om årsredovisning i

kreditinstitut och värdepappersbolag. För betalningsinstitut som huvudsakligen ägnar sig åt annan verksamhet än att tillhandahålla betaltjänster gäller istället årsredovisningslagen (1995:1554). Ett betalningsinstitut som även bedriver annan verksamhet än tillhandahållande av betaltjänster enligt 1 kap. 3 § ska lämna separata redovisningsuppgifter över den verksamhet som omfattar betaltjänster.

Huvudkontor i Sverige

11 § Ett betalningsinstitut ska ha sitt huvudkontor i Sverige.

Åtgärder mot penningtvätt

12 § Bestämmelser om skyldighet för fysiska eller juridiska personer som tillhandahåller betaltjänster att medverka till att förhindra penningtvätt finns i lagen (1993:768) om åtgärder mot penningtvätt.

Bemyndiganden

13 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. beräkning av kapitalkrav enligt 3 §,
2. bedömningskriterier för när verksamheten med betaltjänster ska vara placerad i en egen juridisk person enligt 6 §,
3. hur kvarstående medel för genomförandet av betalningstransaktioner ska hanteras enligt 7 § andra stycket, och
4. vilka relevanta uppgifter som omfattas av 8 §.

4 kap. Utländska företags verksamhet i Sverige

Företag hemmahörande inom EES

1 § Ett utländskt betalningsinstitut som hör hemma inom EES och som i hemlandet har tillstånd att tillhandahålla betaltjänster behöver inte tillstånd enligt 2 kap. för att tillhandahålla betaltjänster i Sverige.

Ett utländskt betalningsinstitut, som avses i första stycket, får tillhandahålla betaltjänster genom filial i Sverige, efter det att Finansinspektionen från den behöriga myndigheten i institutets hemland har tagit emot underrättelse som innehåller

1. en plan för den avsedda verksamheten med uppgift om filialens organisation och de tjänster som det avser att tillhandahålla, och
2. uppgift om filialens adress och ansvariga ledning.

2 § Ett utländskt betalningsinstitut som avses i 1 § första stycket får tillhandahålla betaltjänster i Sverige utan att inrätta filial här så snart Finansinspektionen från behörig myndighet i institutets hemland har tagit emot en underrättelse som anger vilka tjänster institutet avser att tillhandahålla i Sverige.

Företag hemmahörande utanför EES

3 § Ett utländskt företag som är hör hemma i ett land utanför EES får endast driva verksamhet med betaltjänster i Sverige genom de associationsformer som anges i 2 kap. 2 § samt enligt de förutsättningar i övrigt som gäller enligt 2 kap.

5 kap. Svenska företags verksamhet utomlands

Filialverksamhet inom EES

1 § Ett betalningsinstitut som avser att tillhandahålla betaltjänster genom en filial i ett annat land inom EES ska underrätta Finansinspektionen innan verksamheten påbörjas. Underrättelsen ska innehålla

1. en plan för den avsedda verksamheten med uppgift om filialens organisation och de tjänster som den avser att tillhandahålla, och
2. uppgift om i vilket land filialen ska inrättas samt om filialens adress och ansvariga ledning.

2 § Inom en månad från det att underrättelsen togs emot ska Finansinspektionen lämna över den till den behöriga myndigheten i det land där filialen ska inrättas. Uppgifter om filialen ska även föras in i den databas som anges i 7 kap. 1 §.

Gränsöverskridande verksamhet inom EES

3 § Ett betalningsinstitut som avser att tillhandahålla betaltjänster i ett annat land inom EES, utan att inrätta filial där, ska underrätta Finansinspektionen innan verksamheten påbörjas. Underrättelsen ska innehålla

1. en plan för den avsedda verksamheten med uppgift om vilka tjänster som avser att tillhandahållas, och
2. uppgift om i vilket land verksamheten ska bedrivas.

4 § Inom en månad från det att underrättelsen togs emot ska Finansinspektionen lämna över den till den behöriga myndigheten i det land där verksamheten ska bedrivas. Uppgifter om den gränsöverskridande verksamheten ska även föras in i den databas som anges i 7 kap. 1 §.

5 § Om ett betalningsinstitut avser att ändra något som angetts i företagets underrättelse till Finansinspektionen enligt 1 eller 3 § ska företaget skriftligen underrätta inspektionen innan ändringen genomförs. Finansinspektionen ska underrätta den behöriga myndigheten i värdlandet om ändringen.

Informationskrav

6 § Betalningsinstitut ska försäkra sig om att filialer som agerar för deras räkning informerar betaltjänstanvändarna om detta.

Filialverksamhet utanför EES

7 § Ett betalningsinstitut får efter tillstånd av Finansinspektionen inrätta filial i ett land utanför EES. Ansökan om tillstånd ska innehålla

1. en plan för den avsedda verksamheten med uppgifter om filialens organisation och de tjänster som det avser att tillhandahålla, och
2. uppgift om i vilket land filialen ska inrättas, om filialens adress och ansvariga ledning.

Om ett betalningsinstitut avser att ändra något som angetts i första stycket ska företaget skriftligen underrätta inspektionen innan ändringen genomförs.

6 kap. Tillhandahållande av betaltjänster via ombud eller genom

outsourcing

Tillhandahållande av betaltjänster via ombud

1 § Om ett betalningsinstitut vill tillhandahålla betaltjänster via ombud ska betalningsinstitutet anmäla ombudet för registrering hos Finansinspektionen. Anmälan ska innehålla följande information

1. ombudets namn och adress,
 2. personuppgifter över ombudets ansvariga ledning samt underlag som visar att de har tillräckliga kunskaper och kvalifikationer för den verksamhet som ska bedrivas samt att de även i övrigt är lämpliga att driva sådan verksamhet, och
 3. interna regler för hur ombudet ska leva upp till de krav som anges i lagen (1993:768) om åtgärder mot penningtvätt.
- Finansinspektionen ska besluta att föra in ombudet i den databas som anges i 7 kap. 1 § under förutsättning att lämnad information uppfyller kraven enligt första stycket.

Tillhandahållande av betaltjänster via ombud i ett annat land inom EES

2 § Om ett betalningsinstitut vill tillhandahålla betaltjänster i ett annat land inom EES genom att anlita ombud gäller, utöver informationskraven i 1 §, det som anges i 5 kap. 1 §.

Innan beslut att registrera ombudet ska Finansinspektionen informera den behöriga myndigheten i värdlandet. Om denna har skälig anledning att anta att ombud är eller har varit involverade i penningtvätt eller finansiering av terrorism kan Finansinspektionen vägra att registrera ombud eller återkalla registrering om sådan skett.

Outsourcing

3 § Ett betalningsinstitut som genom outsourcing vill lägga ut operativa funktioner som ingår i dess verksamhet med betaltjänster ska anmäla detta till Finansinspektionen.

Ett betalningsinstitut får bara lägga ut viktiga operativa funktioner om följande villkor är uppfyllda

1. outsourcing får inte leda till att den högsta ledningen delegerar sitt ansvar,
2. betalningsinstitutets förhållande till och skyldigheter mot sina betaltjänstanvändare enligt denna lag får inte förändras,
3. outsourcing får inte ske så att det väsentligt försämrar kvaliteten på betalningsinstitutets interna kontroll och Finansinspektionens möjligheter att övervaka att instituten fullgör sina skyldigheter enligt denna lag, och
4. outsourcing får inte ha sådan omfattning att institutet inte kan uppfylla de skyldigheter som följer av denna lag eller andra författningar som reglerar dess verksamhet.

Informationskrav

4 § Betalningsinstitut ska försäkra sig om att ombud som agerar för deras räkning informerar betaltjänstanvändarna om detta.

Ansvar

5 § Ett betalningsinstitut är i sin verksamhet med betaltjänster ansvarigt för de anställdas agerande, alla filialer, ombud samt för de hos vilka verksamhet lagts ut genom outsourcing.

Ett betalningsinstitut som genom outsourcing lagt ut genomförandet av operativa funktioner måste vidta skäligen åtgärder för att säkerställa att bestämmelserna i denna lag samt lagen (2009:xxx) om betaltjänster efterlevs.

7 kap. Tillsyn

Offentlig databas

1 § Finansinspektionen ska föra en offentlig databas över betalningsinstitut, registrerade betaltjänstleverantörer, deras ombud och filialer. Databasen ska innehålla uppgifter om vilka betaltjänster som betalningsinstitut, registrerade betaltjänstleverantörer, deras ombud och filialer har rätt att tillhandahålla samt hållas regelbundet uppdaterad.

Tillsynen och dess omfattning

2 § Finansinspektionen har tillsyn över betalningsinstitut. Tillsynen omfattar att institutets verksamhet med betaltjänster drivs enligt denna lag, andra författningar som reglerar dess verksamhet, bolagsordning, stadgar och interna instruktioner som har sin grund i en författning som reglerar dess verksamhet.

Inspektionen har även tillsyn över att betalningsinstitutets ägare och ledning uppfyller lämplighetskraven enligt denna lag.

3 § Betalningsinstitut ska lämna Finansinspektionen upplysningar om sin verksamhet och därmed sammanhängande omständigheter enligt föreskrifter som meddelats med stöd av lagen. Betalningsinstitut ska, utöver vad som anges i första meningen, lämna Finansinspektionen de upplysningar som inspektionen begär.

Registrerade betaltjänstleverantörer ska på begäran lämna Finansinspektionen de upplysningar om verksamheten som behövs för att inspektionen ska kunna kontrollera att de följer lagen (1993:768) om åtgärder mot penningtvätt, lagen (2002:444) om straff för finansiering av särskilt allvarlig brottslighet i vissa fall, m.m. och förordningen (EG) nr 1781/2006 om information om betalaren som ska åtfölja överföringar av medel samt de upplysningar som inspektionen begär.

Platsundersökning

4 § Finansinspektionen får när det är nödvändigt genomföra en undersökning hos ett betalningsinstitut.

Finansinspektionen får även genomföra en undersökning hos ett ombud, hos ett företag som genom outsourcing utför visst arbete eller vissa funktioner åt ett betalningsinstitut samt filial, om det behövs för tillsynen av institutet.

Samarbete mellan behöriga myndigheter

5 § Finansinspektionen ska inom ramen för sin befogenhet, efter begäran från en behörig myndighet i ett annat land inom EES, lämna eller kontrollera information som behövs för att den myndigheten ska kunna utöva sin tillsyn. Den behöriga myndigheten får närvara vid en kontroll som utförs av

Finansinspektionen.

Finansinspektionen får delegera uppgiften att genomföra en kontroll på plats till en behörig myndighet i ett annat land inom EES.

Revision

6 § En revisor ska omedelbart rapportera till Finansinspektionen om han eller hon vid fullgörandet av sitt uppdrag i ett betalningsinstitut får kännedom om förhållanden som

1. kan utgöra en inte oväsentlig överträdelse av någon författning som reglerar företagets verksamhet med betaltjänster,
2. kan påverka företagets fortsatta verksamhet negativt, eller
3. kan leda till att revisorn avstyrker att balansräkningen eller resultaträkningen fastställs eller till anmärkning enligt 9 kap. 33 eller 34 § aktiebolagslagen (2005:551).

Revisorn har en motsvarande rapporteringsskyldighet om han eller hon får kännedom om förhållanden som avses i första stycket vid fullgörande av uppdrag som revisorn har i betalningsinstitutets moderföretag eller dotterföretag eller ett företag som har en likartad förbindelse med betalningsinstitutet.

Skyldigheten enligt första och andra stycket gäller också för särskilda granskare som avses i 10 kap. 21 § aktiebolagslagen (2005:551) i betalningsinstitut.

Avgifter till Finansinspektionen

7 § Betalningsinstitut ska med årliga avgifter bekosta Finansinspektionens verksamhet. Bestämmelser om detta finns i förordningen (2007:1135) om årliga avgifter för finansiering av Finansinspektionens verksamhet. Vid prövning av ansökningar och anmälningar inom Finansinspektionens ansvarsområde gäller förordningen (2001:911) om avgifter för prövning av ärenden hos Finansinspektionen.

Bemyndiganden

8 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka avgifter ett betalningsinstitut ska lämna till Finansinspektionen enligt 3 § och när upplysningarna ska lämnas, och
2. sådana avgifter som avses i 7 §.

8 kap. Ingripanden

Ingripande mot betalningsinstitut

1 § Finansinspektionen ska ingripa om ett betalningsinstitut har åsidosatt sina skyldigheter enligt denna lag, andra författningar som reglerar institutets verksamhet, institutets bolagsordning, stadgar eller interna regler och instruktioner som har sin grund i författningar som reglerar institutets verksamhet.

Finansinspektionen ska då utfärda ett föreläggande att inom viss tid begränsa verksamheten i något avseende, minska riskerna i den eller vidta någon annan åtgärd för att komma till rätta med situationen, ett förbud att verkställa beslut eller en anmärkning. Om överträdelsen är allvarlig, ska

institutets tillstånd återkallas eller, om det är tillräckligt, en varning meddelas.

Finansinspektionen får avstå från ingripande om en överträdelse är ringa eller ursäktlig, om institutet gör rättelse eller om något annat organ har vidtagit åtgärder mot institutet som bedöms tillräckliga.

2 § Finansinspektionen ska återkalla institutets tillstånd om en person som ingår i ett betalningsinstitutets styrelse, är verkställande direktör eller ansvarig för betaltjänstverksamheten inte längre uppfyller de krav som anges i 2 kap. 3 § 4. Detta får dock bara ske om inspektionen först har beslutat att anmärka för institutet att personen inte uppfyller kraven och om han eller hon ändå finns kvar i styrelsen, som verkställande direktör eller som ansvarig för betaltjänstverksamheten efter det att en av inspektionen bestämd tid på högst tre månader har gått ut.

I stället för att återkalla tillståndet, får Finansinspektionen besluta att en styrelseledamot, verkställande direktör eller ansvarig för betaltjänstverksamheten inte längre får inneha denna post. Inspektionen får då förordna en ersättare.

Ersättarens uppdrag gäller till dess institutet har utsett en ny styrelseledamot, verkställande direktör eller ansvarig för betaltjänstverksamheten. Det som sägs om verkställande direktör ska tillämpas även på en ställföreträdare för verkställande direktör.

3 § Finansinspektionen ska återkalla betalningsinstitutets tillstånd om

1. institutet har fått tillståndet genom att lämna oriktiga uppgifter eller på något annat otillbörligt sätt,

2. institutet inte inom ett år från det att tillstånd beviljades har börjat driva sådan verksamhet som tillståndet avser,

3. institutet under en sammanhängande tid av sex månader inte har drivit sådan verksamhet som tillståndet avser,

4. det skulle utgöra ett hot mot betalningssystemets stabilitet om institutet fortsatte att bedriva sin betaltjänstverksamhet, eller

5. institutet har förklarat sig avstå från tillståndet.

I de fall som avses i första stycket 1-4 får i stället varning meddelas om det är tillräckligt.

4 § Om en behörig myndighet i ett annat land har underrättat

Finansinspektionen om att ett institut överträtt föreskrifter i det landet, får inspektionen vidta de åtgärder som anges i 1-3 §§ mot institutet, om det föreligger någon omständighet som anges där. Inspektionen ska underrätta den behöriga myndigheten om vilka åtgärder som vidtas.

Straffavgift

5 § Om ett institut har fått anmärkning eller varning enligt 1 § eller varning enligt 3 §, får Finansinspektionen besluta att institutet ska betala en straffavgift.

Avgiften tillfaller staten.

6 § Straffavgiften ska uppgå till lägst 5 000 kronor och högst 50 miljoner kronor.

Avgiften får inte överstiga tio procent av institutets omsättning närmast föregående räkenskapsår. Om överträdelsen har skett under institutets första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får den uppskattas.

För ett betalningsinstitut som även bedriver annan verksamhet än tillhandahållande av betaltjänster enligt 1 kap. 3 § ska omsättningen, enligt andra stycket, endast beräknas på verksamheten med betaltjänster. Avgiften får inte vara så stor att institutet därefter inte uppfyller kraven som anges i 3 kap. 2 §.

7 § När straffavgiftens storlek beslutas ska särskild hänsyn tas till hur allvarlig den överträdelse är som har föranlett anmärkningen eller varningen och hur länge överträdelsen har pågått.

Förseningsavgift

8 § Finansinspektionen får besluta att ett betalningsinstitut ska betala en förseningsavgift med högst 100 000 kronor om det inte i tid lämnar de upplysningar som föreskrivits med stöd av 7 kap. 8 § 1. Avgiften tillfaller staten.

Verkställighet av beslut om straffavgift och förseningsavgift

9 § En straffavgift eller förseningsavgift ska betalas till Finansinspektionen inom trettio dagar från det att beslutet om den har vunnit laga kraft eller den längre tid som anges i beslutet.

10 § Finansinspektionens beslut om straffavgift eller förseningsavgift får verkställas enligt utsköningsbalkens bestämmelser, om avgiften inte har betalats inom den tid som anges i 9 §.

11 § Om straffavgiften eller förseningsavgiften inte betalas inom den tid som anges i 9 §, ska Finansinspektionen lämna den obetalda avgiften för indrivning. Bestämmelser om indrivning av statliga fordringar finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

12 § En straffavgift eller förseningsavgift som har beslutats faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet vann laga kraft.

Ingripande mot utländska betalningsinstitut

13 § Finansinspektionen får förelägga ett utländskt betalningsinstitut att göra rättelse om det inte driver sin rörelse i Sverige enligt gällande bestämmelser om konsumentskydd och åtgärder mot penningtvätt.

Om institutet inte följer föreläggandet ska Finansinspektionen underrätta den behöriga myndigheten i institutets hemland.

Om rättelse inte sker får Finansinspektionen förbjuda institutet att påbörja nya transaktioner här i landet. Innan förbud meddelas ska Finansinspektionen underrätta den behöriga myndigheten i institutets hemland. I brådskande fall får Finansinspektionen meddela förbud utan föregående underrättelse. Den behöriga myndigheten i institutets hemland ska dock underrättas så snart det kan ske.

14 § Om ett betalningsinstitut som driver verksamhet här enligt 4 kap. 1 eller 2 § har fått sitt verksamhetstillstånd återkallat i hemlandet, ska Finansinspektionen genast förbjuda institutet att påbörja fler transaktioner här i landet.

Ingripande mot registrerade betaltjänstleverantörer

15 § Om en registrerad betaltjänstleverantör har åsidosatt sina skyldigheter enligt denna lag eller andra författningar som reglerar dess verksamhet ska Finansinspektionen ingripa. Ingripande sker genom utfärdande av föreläggande att inom viss tid vidta åtgärder för att komma till rätta med situationen eller att upphöra med verksamheten.

Om en registrerad betaltjänstleverantör inte längre uppfyller villkoren i 2 kap. 8 § och inte inom 30 dagar inkommit med en ansökan om tillstånd ska Finansinspektionen förelägga personen att komma in med en ansökan. Detta ska räknas från tidpunkten då den ansvariga ledningen för betaltjänstverksamheten insett eller borde ha insett att villkoren inte längre uppfylls. Om den som driver verksamheten inte rättar sig efter föreläggandet ska inspektionen förelägga denne att upphöra med verksamheten.

Är det osäkert om tillståndsplikt föreligger beträffande viss verksamhet får Finansinspektionen förelägga den som driver verksamheten att lämna de upplysningar om verksamheten som behövs för att bedöma om så är fallet.

Ingripande mot den som saknar tillstånd eller registrering

16 § Om någon driver sådan verksamhet som omfattas av denna lag utan att vara berättigad till det ska Finansinspektionen förelägga denne att upphöra med verksamheten.

Om det är osäkert om lagen är tillämplig på en viss verksamhet får inspektionen förelägga den som driver verksamheten att lämna de upplysningar om verksamheten som Finansinspektionen behöver för att bedöma om så är fallet.

Ett föreläggande enligt denna bestämmelse som avser ett utländskt företag får riktas både mot företaget och mot den som i Sverige är verksam för företagets räkning.

Vite

17 § Ett föreläggande eller förbud enligt denna lag får förenas med vite.

9 kap. Överklagande

1 § Finansinspektionens beslut enligt 8 kap. 15 § tredje stycket och 16 § andra stycket får inte överklagas.

Andra beslut av Finansinspektionen enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Finansinspektionen får bestämma att ett beslut om förbud, föreläggande eller återkallelse ska gälla omedelbart.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 1 november 2009.

2. Juridiska personer som inlett verksamhet med betaltjänster före den 25 december 2007 kan fortsätta med verksamheten till utgången av april 2011 utan krav på tillstånd enligt denna lag.

3. De finansiella institut som har inlett verksamhet som förtecknas i punkt 4 i bilaga I till direktiv 2006/48/EG och uppfyller villkoren i artikel 24.1 första stycket (e) i det direktivet i enlighet med nationell lagstiftning före den 25 december 2007, och underrättat Finansinspektionen om denna verksamhet senast nämnda datum, ska beviljas undantag från tillståndskraven i 2 kap.

2.2 Förslag till lag (2009:xxx) om betaltjänster

1 kap. Inledande bestämmelser

Tillämpningsområde

1 § I denna lag finns bestämmelser om betaltjänster och betalningstransaktioner som tillhandahålls i Sverige och genomförs inom det Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) i euro eller någon annan av EES-ländernas valutor. Lagen innehåller vidare bestämmelser om krav på klara villkor för och tydlig information om betaltjänster samt om betaltjänstleverantörens och betaltjänstanvändarens respektive rättigheter och skyldigheter vid tillhandahållande av betaltjänster.

Lagen gäller följande företag som tillhandahåller betaltjänster

1. banker och kreditmarknadsföretag med tillstånd enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,
2. institut för elektroniska pengar och de företag som har undantagits från tillstånd enligt lagen (2002:149) om utgivning av elektroniska pengar,
3. betalningsinstitut och de företag som har undantagits från tillståndsplikt enligt lagen (2009:xxx) om betalningsinstitut, och
4. motsvarande utländska företag inom EES som är verksamma i landet.

Om statliga, kommunala och andra offentliga myndigheter tillhandahåller betaltjänster gäller bestämmelserna i 1-7 kap. och 9 kap. under förutsättning att de inte agerar i egenskap av offentliga myndigheter.

2 § För företag som tillhandahåller betaltjänster och där tillhörande betalningstransaktioner sker till eller från ett land utanför EES eller i någon annan valuta än de som anges i 1 § första stycket gäller följande bestämmelser

- 1 kap.,
- 2 kap. 1-12 §§, 14 § första stycket, 15 §, 17 §,
- 3 kap. 1 §, 2 § första stycket,
- 4 kap. 1-5 §§, 7 §, artikel 61,
- 5 kap. 1-8 §§,
- 6 kap. 7 §,
- 7 kap. 1-3 §§, 13 §, och
- 9 kap.

Undantag från tillämpningsområdet

3 § Bestämmelserna i denna lag gäller inte tjänster

1. som består av yrkesmässig fysisk transport av kontanter,
2. som ger möjlighet till uttag av kontanter i samband med inköp av varor eller tjänster,
3. som består av valutaväxling genom utbyte av kontanter,
4. som tillhandahålls av leverantörer av tekniska tjänster vilka stödjer betaltjänstleverantörens verksamhet med betaltjänster, utan att leverantören av tekniska tjänster vid någon tidpunkt kommer i besittning av medel,
5. som baseras på betalningsinstrument som endast kan utnyttjas inom ett begränsat nätverk av leverantörer hos en leverantör i dennes affärsställe eller ifråga om ett begränsat varu- eller tjänsteutbud, och
6. som består av uttag av kontanter med hjälp av uttagsautomater, om

den som tillhandahåller tjänsten

- a) agerar för en eller flera kortutfärdares räkning,
- b) inte är part i ramavtalet med den kund som tar ut pengar från ett betalkonto, och
- c) inte tillhandahåller andra betaltjänster som anges i 5 §.

4 § Bestämmelserna i denna lag gäller inte betalningstransaktioner

1. som sker med pappersbaserade instrument exempelvis checkar, växlar, kuponger, resecheckar, postanvisningar och utbetalningsavier,
2. som består av inte yrkesmässig insamling och leverans av kontanter inom ramen för ideell verksamhet eller välgörenhet,
3. som genomförs mellan deltagare i ett system för avveckling av betalningar eller värdepapper,
4. som genomförs mellan betaltjänstleverantörer, deras ombud eller filialer för egen räkning,
5. mellan ett moderföretag och dess dotterföretag eller mellan dotterföretag till ett och samma moderföretag, utan att någon annan betaltjänstleverantör än ett företag i samma grupp medverkar som mellanhand,
6. som uteslutande sker i kontanter direkt från betalaren till betalningsmottagaren, utan medverkan av mellanhand,
7. som sker från betalaren till betalningsmottagaren genom ett handelsombud som auktoriserats att förhandla om eller slutföra försäljning eller köp av varor eller tjänster på betalarens eller betalningsmottagarens vägnar, och
8. som avser förvaltning, inlösen eller försäljning av finansiella instrument, vilka genomförs av de personer som deltar i ett system för avveckling enligt punkt 3 samt värdepappersföretag, kreditinstitut, företag för kollektiva investeringar, kapitalförvaltningsbolag som tillhandahåller investeringstjänster samt andra företag som har tillstånd att förvara finansiella instrument.

Definition av betaltjänster

5 § Med betaltjänst avses i denna lag

1. tjänster som gör det möjligt att sätta in och ta ut kontanter på ett betalkonto samt de transaktioner som krävs för förvaltning av kontot,
2. genomförande av betalningstransaktioner, vilka omfattar överföring av medel, som även kan täckas av ett kreditutrymme, genom
 - a) autogiro,
 - b) kontokort eller andra betalningsinstrument, eller
 - c) kontobaserade betalningar,
3. utfärdande av kort eller andra betalningsinstrument eller hantering av inlösen av transaktioner med användning av sådana betalningsinstrument,
4. penningöverföring, och
5. genomförande av betalningstransaktioner där
 - a) betalarens godkännande att genomföra en betalningstransaktion ges med någon form av utrustning för telekommunikation, digital teknik eller informationsteknik, och
 - b) betalningen sker till operatören för systemet eller nätet för

telekommunikation eller informationsteknik vilken endast fungerar som mellanhand mellan betaltjänstanvändaren och leverantören av varorna och tjänsterna.

Övriga definitioner

6 § I denna lag betyder

1. autogiro: en betaltjänst för debitering av en betalares betalkonto, där en betalningstransaktion initieras av betalningsmottagaren på grundval av betalarens medgivande till mottagaren eller en betaltjänstleverantör,
2. bankdag: en dag när en betaltjänstleverantör som medverkar i genomförandet av en betalningstransaktion har öppet för verksamhet i den utsträckning som krävs för genomförande av en betalningstransaktion,
3. betalkonto: ett konto som används för genomförande av betalningstransaktioner,
4. betalningsinstrument: en personlig anordning eller rutin som betaltjänstanvändaren och betaltjänstleverantören har träffat avtal om och som används av användaren för att initiera en betalningstransaktion,
5. betalningsorder: varje instruktion som en betalare eller betalningsmottagare ger sin betaltjänstleverantör om att en betalningstransaktion ska genomföras,
6. betalningssystem: ett system för överföring av medel med formella och standardiserade rutiner och gemensamma regler för behandling, clearing eller avveckling av betalningstransaktioner,
7. betalningstransaktion: insättning, uttag eller överföring av medel som initieras av betalaren eller betalningsmottagaren, oberoende av eventuella underliggande förpliktelser mellan betalaren och betalningsmottagaren,
8. betaltjänstanvändare: en fysisk eller juridisk person som utnyttjar en betaltjänst i egenskap av antingen betalare eller betalningsmottagare eller i båda dessa egenskaper,
9. betaltjänstleverantör: en fysisk eller juridisk person som tillhandahåller betaltjänster,
10. debitera: för en konsument innebär det i regel att medel dras från ett konto,
11. finansiellt instrument: det som anges i 1 kap. 4 § första stycket 1 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,
12. konsument: en fysisk person som handlar huvudsakligen för ändamål som faller utanför näringsverksamhet,
13. kreditera: för en konsument innebär det i regel att medel tillförs ett konto,
14. medel: sedlar och mynt, kontotillgodohavanden samt elektroniska pengar enligt definitionen i lag (2002:149) om utgivning av elektroniska pengar,
15. ombud: en fysisk eller juridisk person som agerar för ett betalningsinstituts räkning vid tillhandahållandet av betaltjänster,
16. penningöverföring: en betaltjänst där medel tas emot från en betalare, utan att något betalkonto öppnas i betalarens eller betalningsmottagarens namn, uteslutande i syfte att överföra motsvarande belopp till en mottagare eller en annan betaltjänstleverantör som agerar på mottagarens vägnar, eller där dessa medel tas emot på mottagarens vägnar och ställs till

mottagarens förfogande,

17. ramavtal: ett avtal om betaltjänster som reglerar det kommande genomförandet av enskilda och successiva betalningstransaktioner och som kan innehålla skyldigheter och villkor för att öppna ett betalkonto,

18. unik identifikationskod: en kombination av bokstäver, siffror eller symboler som betaltjänstleverantören tillhandahåller genom ett betalningsinstrument och som betaltjänstanvändaren i sin tur nyttjar i identifieringsprocessen, och

19. valuteringsdag: den referenstidpunkt som används av en betaltjänstleverantör för beräkningen av räntan på de medel som debiterats eller krediterats ett betalkonto.

Avtalsvillkor som avviker från lagen

7 § Avtalsvillkor som i jämförelse med bestämmelserna i denna lag är till nackdel för en konsument är utan verkan mot denne, om inte annat anges i lagen.

8 § Om betaltjänstanvändaren inte är konsument får parterna avtala om att följande bestämmelser, helt eller delvis, inte ska tillämpas

- 2 kap. om villkor och informationskrav,
- 3 kap. 2 § första stycket om avgifter,
- 4 kap. 1 § andra stycket om godkännande av betalningstransaktioner,
- 4 kap. 5 § om en annan reklamationsfrist,
- 4 kap. 6 § bevis för godkännande och genomförande av betalningstransaktioner,
- artikel 61,
- 4 kap. 8-10 §§ om återbetalning,
- 5 kap. 6-8 §§ om betalningsorderns oåterkallelighet, och
- 7 kap. 4-9 §§ om inte genomförda eller bristfälligt genomförda betalningstransaktioner.

2 kap. Om villkor och informationskrav

Tillämpningsområde

1 § Detta kapitel gäller enstaka betalningstransaktioner och transaktioner som omfattas av ramavtal.

Avgifter för information

2 § Betaltjänstleverantören får inte ta ut någon avgift av betaltjänstanvändaren för att tillhandahålla information enligt detta kapitel. Parterna får dock avtala om avgifter för extra eller mer frekvent information eller för information via andra kommunikationsmedel än de som anges i ramavtalet.

Avgifter för information enligt andra stycket ska vara rimliga och motsvara leverantörens faktiska kostnader.

Informationsskyldighet vid enstaka betalningstransaktioner

3 § Bestämmelser i 3-6 §§ ska tillämpas på enstaka betalningstransaktioner som inte omfattas av ett ramavtal.

Om en betalningsorder för en enstaka betalningstransaktion överförs med

ett betalningsinstrument som omfattas av ett ramavtal ska betal tjänstleverantören inte vara skyldig att lämna eller göra sådan information tillgänglig som redan ges till betaltjänstanvändaren på grundval av ramavtalet med en annan betaltjänstleverantör eller som kommer att ges till denna användare enligt det ramavtalet.

Information innan ett avtal ingås

4 § Innan ett avtal om en enstaka betaltjänst ingås ska betaltjänstleverantören lämna eller göra information och villkor tillgängliga om de erbjudna betaltjänsterna som ska innehålla uppgift om

1. vilken information en betaltjänstanvändare måste uppge för att en betalningsorder ska kunna genomföras,
2. maximal genomförandetid för betalningstransaktionen,
3. vilka avgifter som ska betalas och i tillämpliga fall en specificering av dessa, och
4. i tillämpliga fall den faktiska växelkursen eller referensväxelkurs som ska gälla för betalningstransaktionen.

Informationen och avtalsvillkoren ska vara tydliga och begripliga och ges på svenska, det språk som är officiellt språk i det medlemsland där betaltjänsten erbjuds eller på något annat språk som parterna har kommit överens om. På begäran av betaltjänstanvändaren ska informationen och villkoren tillhandahållas i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för användaren. Denne har även i tillämpliga fall rätt att få tillgång till all annan relevant information och villkor som närmare anges i 7 §.

Om avtalet ska ingås genom ett medel för distanskommunikation som inte tillåter att informationen och avtalsvillkoren ges i sådan form före avtalslutet, ska leverantören ge användaren informationen i denna form snarast efter det att avtalet har ingåtts.

Information när ett avtal har ingåtts

5 § Snarast efter det att betalningsordern tagits emot ska betalarens betaltjänstleverantör, på samma sätt som i 4 § andra stycket första och andra meningarna, lämna eller göra information och villkor tillgängliga för betalaren som ska innehålla uppgift

1. som gör det möjligt för betalaren att identifiera betalningstransaktionen samt i tillämpliga fall uppgifter om betalningsmottagaren,
2. om transaktionens belopp i den valuta som används i betalningsordern,
3. vilka avgifter som ska betalas och i tillämpliga fall en specificering av dessa,
4. i tillämpliga fall om den växelkurs som har använts vid transaktionen eller en hänvisning till denna, när den är en annan än den kurs som lämnas i enlighet med 4 § första stycket 4 samt transaktionens belopp efter denna valutakonvertering, och
5. om det datum då betalningsordern togs emot.

6 § Snarast efter det att betalningstransaktionen genomförts ska betalningsmottagarens betaltjänstleverantör, på samma sätt som i 4 § andra stycket första och andra meningarna, lämna eller göra information tillgänglig för mottagaren som ska innehålla uppgift

1. som gör det möjligt för mottagaren att identifiera transaktionen

- samt, i tillämpliga fall, uppgift om betalaren och den information som överförts tillsammans med transaktionen,
2. om transaktionens belopp i den valuta i vilken medlen står till mottagarens förfogande,
 3. om samtliga avgifter som mottagaren ska betala och i tillämpliga fall en specificering av dessa,
 4. i tillämpliga fall om den växelkurs som har använts vid transaktionen samt beloppets storlek före valutakonvertering, och
 5. om valuteringsdag för krediteringen.

Informationskyldighet vid ramavtal

7 § Bestämmelserna i 7-14 §§ ska tillämpas på betalningstransaktioner som omfattas av ett ramavtal.

I god tid innan ett ramavtal om betaltjänster ingås ska betaltjänstleverantören informera om villkoren för de erbjudna betaltjänsterna. Informationen och avtalsvillkoren ska vara tydliga och begripliga och ges på svenska, det språk som är officiellt språk i det medlemsland där betaltjänsten erbjuds eller på något annat språk som parterna har kommit överens om. Information och villkor ska lämnas i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för användaren.

Om avtalet ska ingås genom ett medel för distanskommunikation som inte tillåter att informationen och avtalsvillkoren ges i sådan form före avtalslutet, ska leverantören ge användaren informationen i denna form snarast efter det att avtalet har ingåtts.

Information enligt andra stycket ska innehålla:

Betaltjänstleverantören

1. leverantörens namn och adressuppgifter, samt i tillämpliga fall detsamma för dess ombud och filialer,
2. uppgift om att leverantören har tillstånd att tillhandahålla betaltjänster och att leverantören, dess filialer och ombud registrerats hos behörig myndighet,

Användning av betaltjänsten

1. en beskrivning av betaltjänstens huvudsakliga egenskaper,
2. vilken information en betaltjänstanvändare måste uppge för att en betalningsorder ska kunna genomföras,
3. hur ett godkännande till att genomföra en betalningstransaktion ges respektive återkallas enligt 4 kap. 1 § och 5 kap. 6-8 §§,
4. en hänvisning till tidpunkten för mottagande av en betalningsorder, enligt 5 kap. 1 §, och den bryttidpunkt, om det finns någon sådan, som leverantören fastställt,
5. maximal genomförandetid för betaltjänsten,
6. om det finns möjlighet att avtala om begränsningar (limit) för användningen av betalningsinstrumentet enligt 4 kap. 2 § första stycket,

Avgifter, ränta och växelkurser

7. vilka avgifter som ska betalas och i tillämpliga fall en specificering av dessa,
8. de räntesatser och växelkurser som ska tillämpas eller, om referensräntesatser och referensväxelkurser ska användas, metoden för beräkning av den faktiska räntan, relevant dag och index eller underlag för att bestämma sådan referensräntesats eller referensväxelkurs,
9. omedelbar tillämpning, om sådan avtalas, av förändringar av

referensräntesatsen eller referensväxelkursen samt informationskrav vad avser förändringarna i enlighet med 9 § tredje stycket,

Kommunikation

10. i tillämpliga fall om de kommunikationsmedel samt tekniska krav på betaltjänstanvändarens utrustning som parterna har kommit överens om för att överföra information eller underrättelser enligt denna lag,

11. på vilket sätt och hur ofta som information enligt denna lag ska lämnas eller göras tillgänglig,

12. på vilket språk som ramavtalet ska vara utformat samt på vilket språk kommunikationen ska ske under avtalsförhållandet,

13. betaltjänstanvändarens rätt att erhålla ramavtalets avtalsvillkor samt information och villkor enligt 8 §,

Skydds- och korrigeringsåtgärder

16. i tillämpliga fall en beskrivning av de åtgärder som betaltjänstanvändaren ska vidta för att skydda ett

betalningsinstrument och om hur betaltjänstleverantören ska underrättas i det fall som avses i 4 kap. 3 § första stycket 2,

17. om så avtalas, under vilka omständigheter betaltjänstleverantören förbehåller sig rätten att spärra ett betalningsinstrument enligt 4 kap. 2 §,

18. betalarens ansvar enligt artikel 61, samt information om de relevanta beloppen,

19. hur och inom vilken tidsfrist som betaltjänstanvändaren ska underrätta betaltjänstleverantören om icke godkända eller felaktigt genomförda betalningstransaktioner enligt 4 kap. 5 § samt leverantörens ansvar för icke godkända transaktioner enligt 4 kap. 7 §,

20. betaltjänstleverantörens ansvar för genomförande av betalningstransaktioner enligt 7 kap. 4-9 §§,

21. villkoren för återbetalning enligt 4 kap. 8-10 §§,

Ändringar och uppsägning av ramavtal

22. om så avtalas, uppgift om att betaltjänstanvändaren ska anses ha godkänt de ändrade villkoren enligt 10 § om han inte före den dag då de föreslås träda i kraft underrättar betaltjänstleverantören om att han inte godkänner dem,

23. avtalets löptid,

24. betaltjänstanvändarens rätt att säga upp ramavtalet eller eventuella avtal som berör denna rätt enligt 9 § första stycket och 10 §,

Twistlösning

25. eventuella avtalsbestämmelser om vilken lag som ska tillämpas för ramavtalet och om vilken domstol som är behörig, och

26. förfaranden för klagomål och prövning utanför domstol som betaltjänstanvändaren kan använda.

Tillgång till information och villkor enligt ramavtalet

8 § Betaltjänstanvändaren har under avtalsförhållandet alltid rätt att på begäran erhålla avtalsvillkoren för ramavtalet samt den information och de villkor som anges i 7 § i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för användaren.

Förändringar av villkoren enligt ramavtalet

9 § Betaltjänstleverantören ska meddela ändringar i ramavtalet samt i information och villkor som anges i 7 § minst två månader innan de ska

börja tillämpas.

Leverantören ska, i enlighet med 7 § fjärde stycket 22 och 23, meddela betaltjänstanvändaren att han ska anses ha godkänt ändringar, om han inte före den dag då de föreslagits träda i kraft, underrättar leverantören om att han inte godkänner dem. Leverantören ska meddela användaren att denne har rätt att omedelbart och avgiftsfritt säga upp ramavtalet före den dag då ändringarna föreslås bli tillämpliga.

Ändringar av räntesatser eller växelkurser enligt 7 § fjärde stycket 10 och 11, får tillämpas omedelbart och utan underrättelse om detta avtalats i ramavtalet och ändringarna grundas på den avtalade referensräntesatsen eller referensväxelkursen. Användaren ska snarast möjligt på samma sätt som anges i 7 § andra stycket underrättas om alla ändringar av räntesatsen. Tredje stycket andra meningen ska inte tillämpas om parterna har avtalat om att informationen ska lämnas eller göras tillgänglig med viss regelbundenhet eller på viss sätt.

Uppsägning av ramavtal

10 § Betaltjänstanvändaren får när som helst säga upp ramavtalet om inte parterna har avtalat om en uppsägningstid. Denna tid får högst uppgå till en månad. Ett ramavtal som ingåtts för en bestämd tid av mer än tolv månader eller på obestämd tid ska vara kostnadsfritt för användaren att säga upp efter tolv månader. I alla andra fall ska avgifterna för uppsägningen vara lämpliga och stå i proportion till kostnaderna.

Betaltjänstleverantören får med minst två månaders uppsägningstid på samma sätt som anges i 7 § andra stycket säga upp ett ramavtal som ingåtts på obestämd tid, förutsatt att detta avtalats i ramavtalet.

Periodiska avgifter för betaltjänster ska endast betalas för tiden fram till det att avtalet sägs upp. Om sådana avgifter har betalats i förskott ska de återbetalas i motsvarande omfattning.

Information innan enskilda betalningstransaktioner enligt ett ramavtal genomförs

11 § Betaltjänstleverantören ska när det gäller en enskild betalningstransaktion som omfattas av ett ramavtal och initieras av betalaren, om betalaren begär det, lämna uppgift om

1. maximal genomförandetid, och
2. de avgifter som ska betalas av betalaren och i tillämpliga fall en specifikation av dessa.

Information till betalaren om enskilda betalningstransaktioner enligt ett ramavtal

12 § Efter mottagande av en betalningsorder, i det fall att betalaren inte använder något betalkonto, eller efter debitering av ett betalkonto ska betaltjänstleverantören, på samma sätt som anges i 7 § andra stycket, utan onödigt dröjsmål lämna betalaren information

1. som gör det möjligt för betalaren att identifiera varje betalningstransaktion samt information om betalningsmottagaren, om så är lämpligt,
2. om transaktionens belopp i den valuta som debiteras betalarens betalkonto eller som anges i betalningsordern,
3. om samtliga avgifter för transaktionen och, i tillämpliga fall en specifikation av dessa, eller den ränta som betalaren ska betala,

4. i tillämpliga fall om den växelkurs som betalarens leverantör använder vid transaktionen, samt transaktionens belopp efter valutakonvertering, och
5. om valuteringsdag för debitering eller den dag då betalningsordern togs emot.

Ramavtal får innehålla villkor att den information som avses i första stycket regelbundet ska lämnas eller göras tillgänglig minst en gång i månaden och på ett överenskommet sätt så att betalaren kan lagra och återskapa informationen i oförändrad form.

På betalarens begäran ska leverantören en gång i månaden avgiftsfritt tillhandahålla denna information i pappersform.

Information till betalningsmottagaren om enskilda betalningstransaktioner enligt ett ramavtal

13 § När en enskild betalningstransaktion genomförts ska betalningsmottagarens betaltjänstleverantör, på samma sätt som anges i 7 § andra stycket, utan onödigt dröjsmål lämna mottagaren information

1. som gör det möjligt för mottagaren att identifiera transaktionen samt information som överförts tillsammans med transaktionen, om så är lämpligt,
2. om transaktionens belopp i den valuta som krediteras mottagarens betalkonto,
3. om samtliga avgifter för transaktionen och, i tillämpliga fall en specificering av dessa, eller den ränta som mottagaren ska betala,
4. i tillämpliga fall om den växelkurs som mottagarens leverantör använder vid transaktionen samt transaktionens belopp före valutakonvertering, och
5. om valuteringsdag för kreditering.

Ramavtal får innehålla villkoret att den information som avses i första stycket regelbundet ska ges eller göras tillgänglig minst en gång i månaden och på ett överenskommet sätt så att mottagaren kan lagra och återskapa informationen i oförändrad form.

På mottagarens begäran ska leverantören en gång i månaden avgiftsfritt tillhandahålla denna information i pappersform.

Undantag från kraven på information enligt ett ramavtal

14 § För betalningsinstrument som enligt ramavtalet endast rör enskilda betalningstransaktioner motsvarande högst 30 euro eller som har en begränsning (limit) på 150 euro eller lagrar medel som inte vid något tillfälle överstiger 150 euro gäller att

1. betaltjänstleverantören, genom undantag från 7 och 11 §§, endast ska lämna betalaren information om betaltjänstens huvudsakliga egenskaper, inklusive hur betalningsinstrumentet kan användas, ansvar, uttagna avgifter och annan väsentlig information samt ett meddelande om var annan information och villkor som anges i 7 § görs tillgänglig på ett lättåtkomligt sätt,
2. parterna får komma överens om att leverantören, genom undantag från 9 §, inte ska behöva föreslå ändringar av villkoren i ramavtalet på det sätt som föreskrivs i 7 §,
3. parterna får komma överens om att leverantören, genom undantag från 12 och 13 §§, efter genomförandet av en transaktion,
 - a) ska tillhandahålla eller göra tillgänglig endast en hänvisning som gör det möjligt för betaltjänstanvändaren att identifiera

transaktionen, transaktionens belopp, eventuella avgifter eller vid flera transaktioner av samma typ till samma betalningsmottagare, information om det totala beloppet och de totala avgifterna för dessa transaktioner,

b) inte ska behöva tillhandahålla eller göra tillgänglig information enligt a om betalningsinstrumentet används anonymt eller om leverantören av andra skäl inte har tekniska möjligheter att tillhandahålla informationen.

Leverantören ska, enligt första stycket 2 b, ge betalaren möjlighet att kontrollera det belopp som lagrats.

Valuta och valutakonvertering

15 § Betalningarna ska göras i den valuta som betaltjänstleverantören och betaltjänstanvändaren har kommit överens om.

Om en tjänst för konvertering av valuta erbjuds före initierandet av betalningstransaktionen och om denna tjänst för konvertering av valuta erbjuds på platsen för försäljningen eller av betalningsmottagaren ska den part som erbjuder betalaren tjänsten för konvertering av valuta för betalaren uppge alla avgifter samt den växelkurs som ska användas för konvertering av transaktionen.

Betalaren ska godkänna tjänsten för konvertering av valuta.

Information om extra avgifter eller nedsättning av avgift

16 § Om betalningsmottagaren begär en avgift eller erbjuder en nedsättning vid användning av ett visst betalningsinstrument ska mottagaren underrätta betalaren om detta innan betalningstransaktionen initieras.

Om en betaltjänstleverantör eller en tredje man begär en avgift vid användning av ett visst betalningsinstrument ska denne underrätta betaltjänstanvändaren om detta innan transaktionen initieras.

3 kap. Om rättigheter och skyldigheter vid tillhandahållande och användning av betaltjänster

Tillämpningsområde

1 § I 3-7 kap. finns bestämmelser om rättigheter och skyldigheter vid tillhandahållande och användning av betaltjänster: gemensamma bestämmelser (3 kap.), särskilda bestämmelser om godkännande av betalningstransaktioner (4 kap.), om betalningsorder (5 kap.), om genomförandetid och valuteringsdag (6 kap.) och om ansvar och återkrav (7 kap.).

Avgifter

2 § Betaltjänstleverantören får inte ta ut någon avgift av betaltjänstanvändare för fullgörandet av sin informationsskyldighet, skydds- och korrigeringsåtgärder enligt 3-7 kap., om inte annat föreskrivs i 5 kap. 3 §, 5 kap. 8 § och 7 kap. 2 §. Sådana avgifter som kan avtalas mellan användare och leverantörer enligt första meningen ska vara rimliga och motsvara leverantörens faktiska kostnader.

Om en betalningstransaktion inte medför någon konvertering av valuta ska betalaren och betalningsmottagaren betala de avgifter som deras respektive leverantör tar ut.

Leverantören får inte hindra betalningsmottagaren från att av betalaren begära en avgift eller att erbjuda en nedsättning av avgift vid användning av ett visst betalningsinstrument.

Undantag för betalningsinstrument för låga belopp

3 § Betalningsinstrument som enligt ramavtalet endast avser individuella betalningstransaktioner motsvarande högst 30 euro, eller som antingen har en begränsning (limit) på 150 euro eller lagrar medel som inte vid något tillfälle överstiger 150 euro, får betaltjänstleverantörer avtala med betaltjänstanvändare att

1. 4 kap. 3 § första stycket 2, 4 kap. 4 § första stycket 3 och 4 samt artikel 61.4 och 61.5, inte är tillämpliga om betalningsinstrumentet inte kan spärras eller vidare användning förhindras,
2. 4 kap. 6 och 7 §§ och artikel 61.1 och 61.2 inte är tillämpliga om betalningsinstrumentet används anonymt eller leverantören av andra skäl som utgör en oskiljaktig del av betalningsinstrumentet inte kan bevisa att en betalningstransaktion var godkänd,
3. det inte fordras att leverantören underrättar användaren att betalningsordern avvisats, om det av sammanhanget klart framgår att den inte har genomförts,
4. betalaren inte får återkalla betalningsordern efter att ha överfört ordern eller gett sitt godkännande att utföra transaktionen till mottagaren, och
5. andra tider för genomförandet än de som anges i 6 kap. 2-5 §§ är tillämpliga.

För elektroniska pengar enligt definitionen i 1 kap. 2 § lagen (2002:149) om utgivning av elektroniska pengar ska 4 kap. 7 § och artikel 61 tillämpas, om inte betalarens leverantör saknar möjlighet att frysa kontot eller spärra betalningsinstrumentet.

4 kap. Godkännande av betalningstransaktioner

Godkännande och återkallande av ett godkännande

1 § En betalningstransaktion ska betraktas som godkänd om betalaren har lämnat sitt medgivande för genomförandet av transaktionen. Betalaren får godkänna transaktionen före eller, om betalaren och dennes betaltjänstleverantör har avtalat om detta, efter transaktionens genomförande.

Godkännande att genomföra en transaktion eller en serie transaktioner ska lämnas i den form som avtalats mellan betalaren och dennes leverantör. Om ett sådant medgivande saknas ska transaktionen inte anses vara godkänd.

Ett godkännande får alltid återkallas av betalaren, men inte efter den tidpunkt då det inte längre är möjligt att återkalla det enligt 5 kap. 6-8 §§.

Godkännande att genomföra en serie transaktioner får även återkallas, vilket medför att varje transaktion därefter inte ska anses vara godkänd.

Begränsning av betalningsinstrumentets användning

2 § När särskilda betalningsinstrument används för att ge godkännande får betalaren och dennes betaltjänstleverantör avtala om begränsningar (limiter) av betalningsinstrumentets användning.

Om det avtalats i ramavtalet får leverantören förbehålla sig rätten att spärra betalningsinstrumentet på någon av följande grunder

1. betalningsinstrumentets säkerhet,
 2. misstanke om icke godkänd eller bedräglig användning av betalningsinstrumentet, eller,
 3. vid betalningsinstrument med kreditutrymme, en väsentligt ökad risk för att betalaren eventuellt inte kan fullfölja sitt betalningsansvar.
- Leverantören ska på avtalat sätt informera betalaren om spärr av betalningsinstrumentet och om skälen till denna. Detta ska om möjligt ske innan betalningsinstrumentet spärras eller senast direkt efter spärran, om inte sådan information äventyrar objektivt motiverade säkerhetsskäl eller är förbjuden i någon annan författning.
- Leverantören ska häva spärran av betalningsinstrumentet eller ersätta det med ett nytt betalningsinstrument så snart skäl till spärran inte längre föreligger.

Betaltjänstanvändarens skyldigheter vid användning av betalningsinstrument

3 § Betaltjänstanvändaren är vid användning av betalningsinstrument skyldig

1. att nyttja betalningsinstrumentet i enlighet med villkoren för utfärdande och användning av betalningsinstrumentet, och
2. att utan onödigt dröjsmål underrätta betaltjänstleverantören så snart användaren har fått vetskap om att betalningsinstrumentet förlorats, stulits, missbrukats eller använts utan godkännande.

När användaren tar emot ett betalningsinstrument ska denne vidta alla skäligen åtgärder för att skydda betalningsinstrumentets personliga säkerhetsanordningar.

Skyldigheter för betaltjänstleverantören med avseende på betalningsinstrument

4 § Betaltjänstleverantören som utfärdar ett betalningsinstrument är skyldig

1. att se till att de personliga säkerhetsanordningarna i betalningsinstrumentet inte är tillgängliga för andra än den betaltjänstanvändare som har rätt att använda betalningsinstrumentet,
2. att avstå från att skicka ut betalningsinstrument som inte har beställts utom då ett betalningsinstrument som redan innehas av användaren ska ersättas,
3. att se till att användare alltid har möjlighet att på lämpligt sätt lämna underrättelser enligt 3 § första stycket 2 eller att begära att en spärr hävs enligt 2 § fjärde stycket, och
4. att förhindra användning av betalningsinstrumentet när underrättelse som avses i 3 § första stycket 2 har lämnats.

På begäran ska leverantören, enligt första stycket 3, göra det möjligt för användaren att under 18 månader efter underrättelsen styrka att användaren har lämnat en sådan underrättelse.

Leverantören ska bära risken att skicka betalningsinstrumentet och personliga säkerhetsanordningar till användaren.

Meddelande om icke godkända eller felaktigt utförda betalningstransaktioner

5 § Betaltjänstanvändaren ska få rättelse av betaltjänstleverantören om användaren, när denne får kännedom om icke godkända eller felaktigt utförda betalningstransaktioner som ger upphov till en fordran, underrättat

sin leverantör utan onödigt dröjsmål och senast 13 månader efter debiteringsdagen.

De tidsfrister som anges i första stycket gäller inte om leverantören i förekommande fall varken har lämnat information om transaktionen eller gjort informationen tillgänglig i enlighet med 3 kap.

Första stycket gäller även de förhållanden som anges i 7 kap. 4-9 §§.

Bevis för godkännande och genomförande av betalningstransaktioner

6 § En betaltjänstleverantör ska, för det fall en betaltjänstanvändare nekar till att ha lämnat sitt medgivande till en genomförd betalningstransaktion eller hävdar att transaktionen inte har genomförts på korrekt sätt, kunna styrka att en transaktion godkänts, registrerats korrekt, kontoförts och inte påverkats av ett tekniskt fel eller någon annan bristfällighet.

Om en användare nekar till att ha lämnat sitt medgivande till en genomförd transaktion ska användningen av ett betalningsinstrument som registrerats av leverantören inte nödvändigtvis vara tillräckligt för att visa vare sig att betalningen godkänts av betalaren eller att betalaren handlat bedrägligt, eller avsiktligt eller av grov vårdslöshet försummat att uppfylla en eller flera av sina skyldigheter enligt 3 §.

Betaltjänstleverantörens ansvar för inte godkända betalningstransaktioner

7 § Om betalaren inte godkänt en genomförd betalningstransaktion ska dennes betaltjänstleverantör, under förutsättning att underrättelse skett enligt 5 §, omedelbart efter en utredning betala tillbaka beloppet för den icke godkända transaktionen till betalaren och i tillämpliga fall återställa det debiterade betalkontots kontoställning till den som skulle ha förelegat om den icke godkända transaktionen aldrig hade ägt rum.

Ytterligare ekonomisk ersättning får fastställas i enlighet med tillämplig lag för det avtal som ingåtts mellan betalaren och dennes leverantör.

Återbetalning av betalningstransaktioner som initierats av eller via en betalningsmottagare

8 § En betalare har rätt till återbetalning från sin betaltjänstleverantör av en redan godkänd och genomförd betalningstransaktion, initierad av eller via en betalningsmottagare, om

1. transaktionens exakta belopp inte angavs i samband med godkännandet av transaktionen, och
2. transaktionens belopp överstiger det belopp som betalaren rimligen kunde ha förväntat sig med hänsyn till sitt tidigare utgiftsmönster, villkoren i ramavtalet och relevanta omständigheter.

På begäran av leverantören ska betalaren redovisa de faktiska förhållandena gällande sådana villkor i första stycket 2. Återbetalningen ska uppgå till hela beloppet av den genomförda transaktionen.

Vid tillämpning av första stycket 2 kan betalaren inte med framgång hävda valutaväxlingskursen som skäl om den referensväxelkurs som avtalats med leverantören i enlighet med 2 kap. 4 § första stycket 4 och 2 kap. 7 § fjärde stycket 10 har tillämpats.

Beträffande autogiro får betalaren och dennes leverantör i ett ramavtal avtala att betalaren ska ha rätt till återbetalning från leverantören även om villkoren för återbetalning enligt första stycket inte är uppfyllda.

9 § I ramavtalet mellan betalaren och betaltjänstleverantören får avtalas att betalaren inte har rätt till återbetalning när denne har givit sitt godkännande

att genomföra betalningstransaktionen direkt till sin leverantör och, i förekommande fall, information om den framtida transaktionen på överenskommet sätt lämnades till eller gjordes tillgänglig för betalaren minst fyra veckor före sista betalningsdagen av leverantören eller betalningsmottagaren.

Begäran om återbetalning för betalningstransaktioner initierade av eller via en betalningsmottagare

10 § Betalaren kan begära återbetalning enligt 8 § av en godkänd betalningstransaktion initierad av eller via en betalningsmottagare under en period på åtta veckor från den dag då medlen debiterades.

Inom tio bankdagar från mottagandet av begäran om återbetalning ska betaltjänstleverantören antingen återbetala hela transaktionens belopp eller ange skäl för att vägra återbetalning med uppgift om vart betalaren kan hänskjuta ärendet.

Den rättighet som leverantören har enligt andra stycket att vägra återbetalning ska inte tillämpas i det fall som avses i 8 § fjärde stycket.

5 kap. Betalningsorder

Mottagande av betalningsorder

1 § Tidpunkten för mottagande av en betalningsorder är den tidpunkt då ordern tas emot av betalarens betaltjänstleverantör. Om tidpunkten för mottagande inte är en bankdag för betalarens leverantör ska betalningsordern anses ha tagits emot under nästföljande bankdag.

Leverantören får fastställa en bryttidpunkt nära bankdagens slut efter vilken alla betalningsorder som tas emot ska anses ha tagits emot under nästföljande bankdag.

2 § En betaltjänstanvändare och en betaltjänstleverantör får avtala om att tidpunkten för mottagandet av betalningsordern ska vara en annan än den som framgår i 1 § första stycket. Om den avtalade dagen inte är en bankdag för betalarens leverantör ska betalningsordern anses ha tagits emot under nästföljande bankdag.

Vägran att genomföra en betalningsorder

3 § Om en betaltjänstleverantör vägrar att utföra en betalningsorder ska detta meddelas betaltjänstanvändaren på avtalat sätt snarast möjligt och inom de tidsfrister som anges i 6 kap. 1-3 §§. Underrättelsen ska om möjligt innehålla en motivering samt förfarandet för att användaren ska kunna korrigera eventuella sakfel i betalningsordern.

Ramavtalet får innehålla villkor att leverantören får ta ut en avgift för underrättelse enligt första stycket om vägran är objektivt betingad.

4 § Om alla villkor som anges i ramavtalet med betalaren är uppfyllda får betalarens betaltjänstleverantör inte vägra att utföra en godkänd betalningsorder, oavsett om ordern initieras av en betalare eller av eller via en betalningsmottagare. Det gäller förutsatt att genomförandet av betalningsordern inte är förbjudet enligt annan gemenskapslagstiftning eller nationell lagstiftning.

5 § Vid tillämpning av 6 kap. 1-3 §§ och 7 kap. 4-9 §§ ska en

betalningsorder för vilken genomförande har nekats inte anses ha tagits emot.

Återkallelse av betalningsorder

6 § Betaltjänstanvändaren får inte återkalla en betalningsorder efter det att den har tagits emot av betalarens betaltjänstleverantör, om inte annat framgår enligt 7 och 8 §§.

7 § När en betalningstransaktion initieras av eller genom betalningsmottagaren får betalaren inte återkalla betalningsordern efter att ha överfört ordern eller gett sitt godkännande att genomföra transaktionen till betalningsmottagaren.

Vid autogiro får betalaren utan att det påverkar rätten till återbetalning återkalla betalningsordern senast i slutet av den bankdag som föregår den dag som avtalats för debitering av medlen.

I det fall som avses i 2 § får betaltjänstanvändaren återkalla en betalningsorder senast i slutet av den bankdag som föregår den avtalade dagen.

8 § Vid utgången av de tidsfrister som anges i 6 och 7 §§ får betalningsordern återkallas endast om detta har avtalats mellan betaltjänstanvändaren och dennes betaltjänstleverantör. I de fall som avses i 7 § första och andra stycket krävs även betalningsmottagarens godkännande. Om så har avtalats i ramavtalet får leverantören ta ut en avgift för återkallande.

Överförda och mottagna belopp

9 § Betaltjänstleverantören får inte göra avdrag för avgifter från det belopp som ska överföras, om inte annat framgår av andra och tredje stycket. Betalningsmottagaren och dennes leverantör får dock avtala om att leverantören får dra av sina egna avgifter från det överförda beloppet innan det krediteras mottagaren. Hela betalningstransaktionens belopp och avgifter ska då redovisas separat i den information som lämnas till mottagaren. Om andra avgifter än de som avses i andra stycket dras av från det överförda beloppet, ska betalarens leverantör se till att mottagaren erhåller hela beloppet av den transaktion som initierades av betalaren. Om transaktionen initieras av eller genom mottagaren, ska dennes leverantör se till att hela beloppet av transaktionen mottas av mottagaren.

6 kap. Genomförandetid och valuteringsdag

Tillämpningsområde

1 § Detta kapitel gäller

1. betalningsöverföringar i euro eller i någon annan av EES-ländernas valutor, och
2. betalningsöverföringar som innefattar en valutakonvertering mellan dessa.

För tillämpning av andra punkten krävs att konverteringen sker i ett EESland utanför euroområdet och när det gäller gränsöverskridande betalningstransaktioner att den gränsöverskridande transaktionen sker i euro. Detta kapitel ska tillämpas på andra betalningstransaktioner, om inte annat har avtalats mellan betaltjänstanvändaren och betaltjänstleverantören, dock

med undantag av 7 §. När användaren och leverantören enas om en längre period än den som fastställs i 2 § får en sådan period, när det gäller transaktioner inom EES, inte överstiga fyra bankdagar efter tidpunkten för mottagande enligt 5 kap. 1 och 2 §§.

Betalningstransaktioner till ett betalkonto

2 § Betalarens betaltjänstleverantör ska se till att betalningstransaktionens belopp, efter tidpunkten för mottagande enligt 5 kap. 1 och 2 §§, krediteras betalningsmottagarens leverantörs konto senast vid slutet av nästföljande bankdag.

För transaktioner som initierats på papper får tiden förlängas med ytterligare en bankdag.

3 § När betaltjänstmottagarens betaltjänstleverantör har mottagit medel enligt 7 § ska denne valutera och göra beloppet tillgängligt på mottagarens konto.

4 § En betalningsorder som initierats av eller via en betalningsmottagare ska ske inom de tidsfrister som avtalats mellan mottagaren och dennes betaltjänstleverantör.

För autogiro gäller att en betalningsorder ska ske inom de tidsfrister som gör avveckling möjlig på den överenskomna förfallodagen.

5 § Om betalningsmottagaren inte har något betalkonto hos betaltjänstleverantören som tar emot medlen ska denne göra dem tillgängliga för mottagaren inom den tid som anges i 1-3 §§.

Kontantsättningar till ett betalkonto

6 § Om en konsument sätter in kontanter på ett betalkonto hos en betaltjänstleverantör ska denne se till att beloppet görs tillgängligt och valutas snarast efter den tidpunkt medlen togs emot.

Om betaltjänstanvändaren inte är en konsument ska beloppet göras tillgängligt och valutas senast nästföljande bankdag.

Valuteringsdag

7 § Valuteringsdagen för kreditering av betalningsmottagarens konto är senast den bankdag då betalningstransaktionens belopp krediteras mottagarens betaltjänstleverantörs konto.

Mottagarens leverantör ska säkerställa att transaktionens belopp ställs till mottagarens förfogande snarast efter det att detta belopp krediteras mottagarens leverantörs konto.

Valuteringsdagen för debitering av betalarens betalkonto infaller tidigast när transaktionens belopp debiteras detta betalkonto.

7 kap. Ansvar och återkrav

Unik identifikationskod

1 § Om en betalningsorder genomförs med hjälp av en unik identifikationskod ska ordern anses ha genomförts korrekt vad avser den betalningsmottagare som angetts i den unika identifikationskoden.

2 § Om den unika identifikationskod som lämnats av betaltjänstanvändaren är felaktig ska betaltjänstleverantören inte vara ansvarig enligt 4-9 §§ för att betalningstransaktionen inte genomförts eller för brister i genomförandet av den.

Betalarens leverantör ska dock vidta skäligen åtgärder för att få tillbaka de medel som betalningen avsåg.

Om så har avtalats i ramavtalet får leverantören ta ut en avgift av användaren för detta.

3 § Om en betaltjänstanvändare lämnar information utöver den som närmare anges i 2 kap. 4 § första och andra stycket eller 2 kap. 7 § fjärde stycket 4 ska betaltjänstleverantören endast vara ansvarig för genomförandet av betalningstransaktioner i enlighet med den unika identifikationskod som användaren har angivit.

Betalningstransaktioner som inte genomförts eller genomförts bristfälligt

4 § Om en betalningsorder har initierats av betalaren ska dennes betaltjänstleverantör inför betalaren ansvara för att betalningstransaktionen genomförs korrekt.

Om betalarens leverantör kan styrka för betalaren eller i förekommande fall betalningsmottagarens leverantör att mottagarens leverantör har tagit emot transaktionens belopp enligt 6 kap. 2 § ska mottagarens leverantör vara ansvarig inför mottagaren för att transaktionen genomförs korrekt.

5 § Om betalarens betaltjänstleverantör är ansvarig enligt 4 § första stycket ska denne utan onödigt dröjsmål återbetala beloppet av den inte genomförda eller bristfälliga betalningstransaktionen till betalaren. Betalarens leverantör ansvarar för att i förekommande fall återställa det debiterade betalkontots kontoställning till den som skulle ha förelegat om den bristfälligt genomförda transaktionen inte hade ägt rum.

Om betalningsmottagarens leverantör är ansvarig enligt 4 § andra stycket ska denne snarast ställa transaktionens belopp till mottagarens förfogande och i förekommande fall kreditera mottagarens betalkonto med motsvarande belopp.

Om en transaktion inte genomförs eller vid brister i genomförandet då betalningsordern har initierats av betalaren ska betalarens leverantör på begäran snarast försöka spåra transaktionen och underrätta betalaren om resultatet.

6 § Om en betalningsorder har initierats av eller via betalningsmottagaren ska dennes betaltjänstleverantör vara ansvarig inför mottagaren för att betalningsordern överförs korrekt till betalarens leverantör i enlighet med 6 kap. 4 §.

Om mottagarens leverantör är ansvarig enligt första stycket ska denne snarast på nytt överföra den berörda betalningsordern till betalarens leverantör.

7 § Betalningsmottagarens betaltjänstleverantör är ansvarig inför mottagaren för hantering av betalningstransaktionens belopp i enlighet med sina skyldigheter enligt 6 kap. 7 §.

Om mottagarens betaltjänstleverantör är ansvarig enligt första stycket ska denne säkerställa att transaktionsbeloppet finns till mottagarens förfogande snarast efter det att beloppet krediteras det konto som tillhör mottagarens leverantör.

8 § Om en betalningstransaktion inte genomförts eller vid brister i genomförandet av den och betalningsmottagarens betaltjänstleverantör inte är ansvarig enligt 6 och 7 §§ ska betalarens leverantör vara ansvarig inför betalaren.

Om betalarens leverantör är ansvarig ska denne på lämpligt sätt och utan onödigt dröjsmål återbetala beloppet till betalaren och återställa det debiterade betalkontots kontoställning till den som skulle ha förelegat om den bristfälligt genomförda transaktionen inte hade ägt rum.

Om en transaktion inte genomförs eller vid brister i genomförandet av den och betalningsordern initierats av eller via mottagaren ska dennes leverantör på begäran snarast försöka spåra transaktionen och meddela mottagaren om resultatet.

9 § Betaltjänstleverantörerna är ansvariga inför sina respektive betaltjänstanvändare för eventuella avgifter som de har förorsakat och för eventuell ränta som användaren ska erlägga till följd av att betalningstransaktionen inte genomförts eller genomförts bristfälligt.

Ytterligare ekonomisk ersättning

10 § All ekonomisk ersättning utöver den ersättning som föreskrivs i 7 kap. får fastställas i enlighet med tillämplig lag för det avtal som ingåtts mellan betaltjänstanvändaren och dennes betaltjänstleverantör.

Rätt till återkrav

11 § Om en betaltjänstleverantörs ansvar i enlighet med 4-9 §§ kan hänföras till en annan leverantör eller till en mellanhand ska denna leverantör eller mellanhand ersätta den första leverantören för förluster eller betalda belopp enligt 4-9 §§.

Ytterligare ekonomisk ersättning får fastställas enligt avtal mellan leverantörer eller mellanhänder samt tillämplig lag på det avtal som ingåtts mellan dem.

Befrielse från ansvar

12 § Ansvar enligt 4-7 kap. ska inte vara tillämpligt i fall av osedvanliga eller oförutsägbara omständigheter som den part som åberopar dessa omständigheter inte har något inflytande över och vars konsekvenser hade varit omöjliga att avvärja trots alla ansträngningar att göra så eller då en betaltjänstleverantör är bunden av andra rättsliga krav.

Dataskydd

13 § Vid behandling av personuppgifter för att säkerställa förebyggande, undersökning eller avslöjande av betalningsbedrägerier ska personuppgiftslagen (1998:204) tillämpas.

8 kap. Tillträde till betalningssystem

1 § De betaltjänstleverantörer som anges i 1 kap. 1 § andra stycket och som är juridiska personer ska tillförsäkras rätt till tillträde till generella betalningssystem.

Med generella betalningssystem avses system för förmedling av

betalningar från ett stort antal från varandra fristående betalare avsett att nå ett stort antal från varandra fristående slutliga betalningsmottagare.

2 § De som har ägaransvar för betalningssystem ska se till att reglerna om tillträde till systemen är objektiva, icke-diskriminerande och proportionella. Reglerna får inte hindra tillträde i större utsträckning än vad som är nödvändigt för att skydda mot särskilda risker som affärsrisk, avvecklingsrisk, operativa risker och för att skydda betalningssystemets finansiella och operativa stabilitet. Reglerna får inte begränsa faktiskt deltagande i andra betalningssystem eller diskriminera betaltjänstleverantörer på grundval av deras status.

3 § Bestämmelserna i 1 och 2 §§ ska inte tillämpas på

1. betalningssystem enligt lagen (1999:1309) om system för avveckling av förpliktelser på finansmarknaden,
2. betalningssystem som uteslutande består av betaltjänstleverantörer som tillhör en grupp bestående av företag med inbördes kapitalanknytning där ett av företagen har faktisk kontroll över de andra, eller
3. betalningssystem när en enda leverantör
 - a) verkar eller kan verka både som betalarens och betalningsmottagarens leverantör och är ensam ansvarig för systemets ledning, och
 - b) tillåter andra leverantörer att delta i systemet och dessa inte har rätt att förhandla om avgifter mellan sig avseende betalningssystemet, även om de kan upprätta sin egen prissättning gentemot betalaren och mottagaren.

9 kap. Tillsyn

1 § Finansinspektionen övervakar att denna lag följs. I fråga om tillsynen gäller bestämmelserna i de lagar som reglerar institutens verksamhet, om inte annat följer av denna lag. Konkurrensverket utövar tillsyn över att bestämmelserna i 8 kap. följs.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 1 november 2009, då lagen (1999:268) om betalningsöverföringar inom EES ska upphöra att gälla.
2. Till utgången av 2011 får en betalare och dennes betaltjänstleverantör avtala om en genomförandetid av betalningsöverföringar om högst tre bankdagar, jfr. 6 kap. 2 §.